

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Michalem Reitspiesem ve věci
žalobkyně:

; Plzeňská insolvenční v.o.s., IČO 29092914

insolvenční správce dlužníka [právníká osoba] v likvidaci sídlem [adresa],

zastoupená advokátem Mgr. Milanem Edelmannem

sídlem Petržilkova 2707/38, 158 00 Praha 5

proti;

žalovaným: ; 1. PharmDr. [jméno] [příjmení], narozený dne [datum]

bytem [adresa]

2. PharmDr. [jméno] [příjmení], narozená dne [datum]

sídlem [adresa]

oba zastoupení advokátem JUDr. Pavlem Ungrem

sídlem Harantova 511/14, 301 00 Plzeň

3. Ing. [jméno] [příjmení]

bytem [adresa]

zastoupený advokátem Mgr. Janem Blažkem

sídlem Dominikánská 16, 301 00 Plzeň

o zaplacení částky 13 062 702 Kč s příslušenstvím

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Michaela Kropáčková

- I. Žaloba o zaplacení částky 13 062 702 Kč s příslušenstvím se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovaným č. 1 a 2 na náhradě nákladů řízení částku 1 435 392 Kč k rukám zástupce žalovaných č. 1 a 2 a žalovanému č. 3 na náhradě nákladů řízení částku 1 391 036,57 Kč k rukám zástupce žalovaného č. 3, a to vše ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala dne 6. 3. 2012 žalobu o zaplacení částky 13 062 702 Kč proti žalovaným, když usnesením Krajského soudu v Plzni č. j. [insolvenční spisová značka] ze dne 22. 9. 2010 bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka [právní osoba] v likvidaci, se sídlem [adresa], [IČO]. Tímto rozhodnutím také byla žalobkyně ustanovena do funkce insolvenčního správce. Usnesením ze dne 16. 2. 2011 pod č. j. [insolvenční spisová značka] bylo rozhodnuto o prohlášení konkursu na majetek [právní osoba] a funkci správce vykonává za žalobkyni pověřený společník Mgr. Ing. [jméno] [příjmení]. V průběhu výkonu funkce žalobkyně zjistila, že [právní osoba] a. s. před rozhodnutím o úpadku prováděla ze svého bankovního účtu č. [bankovní účet] platby na účet personálně propojené [právní osoba] s. r. o. (dříve [právní osoba]), [IČO] na č. účtu [bankovní účet], když této společnosti bylo postupně zasláno celkem 13 062 702 Kč realizovaných ve třinácti platbách. Žalobkyně vyzvala dlužníka [právní osoba] k vrácení této částky. Dlužník v reakci na tuto výzvu předložil bezúčelovou smlouvu o půjčce peněz ze dne 3. 1. 2007. Dle této smlouvy se zavázala poskytnout [právní osoba] a. s. dlužníkovi [právní osoba] prostředky v celkové výši 21 mil. Kč. [právní osoba] se v uvedené smlouvě zavázala prostředky vrátit ve lhůtě do 31. 12. 2010 [právní osoba] však prostředky do tohoto dne neuhradil. Jak vyplývá z výše uvedeného, [právní osoba] a. s. poskytla v době před svým úpadkem na základě smlouvy o půjčce značné finanční prostředky společnosti personálně propojené. Jak vyplývá z úplných výpisů z obchodního rejstříku, jakož i ze sbírky listin [právní osoba] a. s., ke dni konání poslední doložené mimořádné valné hromady dlužníka, byli na této valné hromadě přítomni pouze dva akcionáři. Prvý žalovaný jakožto předseda představenstva v období od 26. 6. 2006 do 11. 6. 2010 ale současně také společník a jednatel společnosti, které byly prostředky poskytnuty, tj. [právní osoba] s. r. o. Druhým akcionářem pak žalovaná č. 2, jež byla po stejnou dobu jako žalovaný č. 1 členem představenstva [právní osoba] a. s. a současně vedena jako jednatel a společník společnosti, které byly prostředky poskytnuty. Žalobkyně tvrdila, že dle § 194 odst. 5 obchodního zákoníku členové představenstva jsou povinni vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře. Tito členové představenstva, kteří způsobili společnosti porušením právních povinností při výkonu působnosti představenstva škodu, odpovídají za tuto škodu společně a nerozdílně. Žalobkyně po seznámení se s výše uvedenými skutečnostmi dospěla k závěru, že ve shora uvedeném případě členové představenstva [právní osoba] porušili zákonem uloženou povinnost vykonávat funkci s péčí řádného hospodáře, když za dobu jejich činnosti vznikla pohledávka za personálně propojenou společností na základě bezúčelové smlouvy o půjčce, ačkoliv společnost byla zaměřena zejména na prodej léčiv a nikoliv poskytování půjček. Prostředky, které byly této personálně propojené společnosti poskytnuty, nebyly do dnešního dne vráceny, a to i když je nárok do konce vymáhán. Žalobkyně tak má za to, že došlo ke vzniku škody ve výši odpovídající zůstatku pohledávky za [právní osoba] s. r. o. spolu se zákonným úrokem z prodlení od data splatnosti této pohledávky, tj. od 1. 1. 2011. Tato škoda vznikla v přímé souvislosti s porušením povinností členů představenstva za řádné obchodní vedení společnosti a povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře. Každé rozhodnutí statutárního orgánu musí vycházet z nejvyšší míry uvážlivosti a zohlednění všech relevantních informací a možností řešení. Stejným způsobem mám člen představenstva pečovat o majetek společnosti. Je zřejmé, že v tomto případě leží odpovědnost na všech žalovaných. Žalobkyně má za to, že členové představenstva, kteří neřídili společnost s odbornou péčí ani řádně nezabezpečili její odborné řízení, k čemuž jsou podle ust. § 194 obchodního zákoníku jako členové představenstva povinni.

2. Žalovaní č. 1 a 2 uvedli, že se žalobou nesouhlasí, když mimo jiné neměli žádné povědomí o převodech finančních prostředků z účtu [právnícká osoba] na účet [právnícká osoba], tyto transakce neprováděli ani provádět nemohli, neboť obě společnosti řídil jejich jménem jednatel a s účty obou společností nakládal pouze Mgr. [jméno] [příjmení], který byl jednatelem [právnícká osoba] s. r. o. (dříve [právnícká osoba]). Co se týká smlouvy o půjčce peněz ze dne 3. 1. 2007, uvádějí žalovaní, že o této smlouvě nevěděli. O existenci této smlouvy i o jejích náležitostech se dozvěděli až při podání vysvětlení na Policii ČR, kde jim tato smlouva byla vyšetřovatelem předložena k nahlédnutí a následně jim byla pořízena i kopie. S ohledem na to, že byla podepsána za obě společnosti pouze Mgr. [příjmení] na základě plné moci, je smlouva neplatná, neboť nebyla uzavřena se souhlasem valné hromady tak, jak předepisuje § 196a obchodního zákoníku. S ohledem na tyto skutečnosti tedy žalobkyně nemůže požadovat vrácení finančních prostředků na základě neplatné smlouvy o půjčce, pokud došlo k převodům uváděným v bodě 2 žaloby, byly tyto provedeny panem Mgr. [příjmení]. Navíc žalovaní č. 1 a 2 vznesli námitku promlčení. Soud poznamenává, že k této se přidal i žalovaný č. 3.

3. Žalovaný č. 3 taktéž se žalobou nesouhlasil, když v jeho případě nedošlo k žádnému porušení povinností uložených zákonem, jejichž případné porušení by mohlo mít za následek vznik škody uplatňované žalobkyní a nevznikla tak v důsledku jednání žádná škoda. Žalovaní č. 1 a 2 činili veškeré podstatné kroky související s činností [právnícká osoba] a. s. sami bez účasti žalovaného č. 3. Vzhledem k tomu, že i poskytnutí předmětné půjčky si projednávali sami akcionáři společnosti, a sami také rozhodli o jejím poskytnutí, tedy žalovaný č. 1 a 2, nemohl žalovaný č. 3 nijak ovlivnit uzavření této smlouvy a poskytnutí finančních prostředků [právnícká osoba] Toto je dosvědčováno také faktem, že podpis žalovaného č. 3 není na žádném oficiálním dokumentu [právnícká osoba] a. s. v likvidaci.

4. O věci rozhodl Krajský soud v Plzni rozsudkem dne 28. 5. 2014, č. j. 46Cm 99/2012 – 238, a to tak, že žalobu zamítl, když měl za to, že nárok žalobkyně je promlčen. Proti rozsudku podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodoval Vrchní soud v Praze dne 23. 11. 2016 pod č. j. 14Cmo 338/2014 – 269, a to tak, že rozsudek soudu I. stupně byl zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Toto rozhodnutí bylo napadeno dovoláním třetím žalovaným, o němž rozhodl Nejvyšší soud ČR usnesením ze dne 29. 5. 2018 pod č. j. 27 Cdo 1532/2017 – 367 tak, že usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 11. 2016, č. j. 14Cmo 338/2014 – 269 ve vztahu mezi žalobkyní a třetím žalovaným zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší soud ČR uvedl závazný právní názor, že právnícká osoba se o vzniku škodu ve smyslu § 398 obch. zák. dozví či může dozvědět zásadně v okamžiku, kdy se o vzniku škody dozví nebo mohla dozvědět osoba, která je oprávněna škodu vzniklou právnícké osobě uplatnit. Obecně přitom nepochybně platí, že takovou osobou je člen statutárního orgánu právnícké osoby. Tento obecný závěr se však neprosadí tehdy, jsou-li zájmy členů statutárního orgánu v rozporu se zájmy právnícké osoby. Za takové situace totiž hrozí nebezpečí, že člen statutárního orgánu, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy právnícké osoby, dá přednost ochraně vlastnických zájmů před ochranou zájmů této osoby. Jestliže se na vzniku škody podíleli všichni členové statutárního orgánu, popř. další osoby oprávněné podat jménem právnícké osoby žalobu o náhradu škody, běží subjektivní promlčecí doba až ode dne, kdy se dozvěděla nebo mohla dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě, osoba oprávněná podat za právníckou osobu či jejím jménem žalobu o náhradu škody proti členovi statutárního orgánu, která se na vzniku škody nepodílela. Vrchní soud v Praze se ve svém rozhodnutí opíral o nesprávný právní názor, podle kterého dozorčí rada dlužníka nemohla podat žalobu o náhradu škody z vlastní iniciativy, se odvolací soud chybně nezabýval ani tím, zda a kdy se o škodě způsobené společností dozvěděli nebo mohli dozvědět též členové dozorčí rady dlužníka. Závěr odvolacího soudu, podle něhož promlčecí doba u žalobou uplatněného práva na náhradu škody, začala podle § 398 obch. zák. běžet až ve chvíli, kdy se o škodě, a o tom, kdo je povinen k její náhradě, mohly

dozvědět likvidátorka a poté insolvenční správkyňe, je tak předčasný; právní posouzení věci odvolacím soudem je z tohoto důvodu neúplné a tudíž nesprávné.

5. Poté Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 18. 6. 2019 pod č. j. 14Cmo 338/2014 – 388 zrušil rozsudek soudu I. stupně ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným č. 3 a věc byla vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení. Ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným č. 1 a č. 2 byl prvostupňové rozhodnutí pravomocně zrušeno již usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 11. 2016, č. j. 14Cmo 338/2014 – 269. Vrchní soud v Praze vázán právním názorem soudu dovolacího došel k právnímu závěru, jímž je soud I. stupně vázán, a to zejména o otázce promlčení, když není doposud zřejmé, zda se na vzniku škody skutečně podíleli všichni členové představenstva, pokud ne, zda se o škodě způsobené společnosti dozvěděli nebo mohli dozvědět ti členové představenstva, kteří se na vzniku škody nepodíleli. Toto je pro posouzení předmětného nároku podstatným, je tomu tak proto, že pokud by zde byl byt' jen jeden ze žalovaných, který se na způsobení škody nepodílel a jenž mohl uplatnit nárok na náhradu škody jménem společnosti, počala by promlčecí doba k uplatnění práva běžet již ode dne, kdy se tento dozvěděl či mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její úhradě. Pokud by se na vzniku tvrzené škody podíleli všichni členové představenstva, pak je podstatným zjištění, zda a kdy se o škodě způsobené společnosti dozvěděli nebo mohli dozvědět rovněž členové dozorčí rady společnosti.

6. Po opětovném zahájení řízení před soudem I. při ústním jednání dne 20. 11. 2019 byla žalobkyně poučena dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. o tom, že je povinna doplnit skutková tvrzení, zda se na vzniku škody podíleli všichni členové statutárního orgánu či jen někteří z nich, popř. kdy se o škodě způsobené společnosti dozvěděli nebo mohli dozvědět členové dozorčí rady společnosti, neboť oprávnění rozhodnout o uplatnění předmětného nároku a tento nárok jménem společnosti i uplatnit svědčí i dozorčí rada společnosti. Dále byla žalobkyně poučena o tom, že pokud řádně nedoplní skutková tvrzení a neoznačí důkazy k doplněným skutkovým tvrzením, může být ve věci neúspěšná.

7. Žalobkyně ve svém podání ze dne 16. 12. 2019 doplnila svá skutková tvrzení tak, že na vzniku škody se podíleli všichni členové statutárního orgánu, tj. představenstva společnosti, tedy všichni žalovaní, když všichni žalovaní v rozporu s povinností péče řádného hospodáře při výkonu funkce člena představenstva a dále v rozporu s povinností osobního výkonu funkce (§ 66 odst. 2 obch. zák.) zjevně rezignovali na řádný výkon funkce člena představenstva a po dobu několika let vůbec nekontrolovali činnost zmocněnce [jméno] [příjmení], kterému byla za společnost udělena platná plná moc a vůbec nevykonávali funkci člena statutárního orgánu. Když byla udělena plná moc panu [příjmení], nedocházelo k pravidelným a stanovami předvídaným jednáním představenstva společnosti. Nebyla kontrolována činnost Mgr. [příjmení], když tento vykonával fakticky činnost statutárního orgánu a na straně všech žalovaných došlo k porušení zákonné povinnosti vykonávat působnost člena představenstva s péčí řádného hospodáře. To, že žalovaní v uvedené věci ničeho fakticky nekonali, vyplývá i z jejich vlastních dosavadních vyjádření, když sami přiznávají, že se o okolnostech poskytnutí prostředků dlužníkem personálně propojené společnosti sami dozvěděli až po rozhodnutí o úpadku na majetek dlužníka, což je podstatné z hlediska počátku běhu subjektivní lhůty pro uplatnění nároku. V rozhodné době neměl dlužník obsazenu dozorčí radu a stav zápisu v obchodním rejstříku neodpovídal skutečnosti. Dle článku 19 odst. 6 stanov dlužník vznikl 26. 6. 2006, tedy první funkční období uplynulo členům 26. 6. 2007. Dále vůbec rada nebyla volena.

8. Při jednání dne 4. 5. 2020 byli zástupci žalovaných poučeni dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. o tom, že jsou povinni doplnit skutková tvrzení a označit důkazy ohledně toho, že žalovaní ve vztahu k tvrzené škodě a nekonání coby členové představenstva jednali s péčí řádného hospodáře a k těmto skutkovým tvrzením je třeba označit důkazy. Dále byli poučeni o tom, že pokud nebudou skutková a důkazy označeny, mohou být žalovaní ve věci neúspěšní.

9. Žalovaní č. 1 a 2 doplnili svá skutková tvrzení, uvedli, že kontrovali společnost podle svých schopností a možností. Žalovaní nemají dostatek schopností, je skutečně za hranou požadavků na řádné hospodaření, aby kontrolovali osobu, která má kontrolovat společnost, tedy paní [příjmení] coby člena dozorčí rady. Žalovaní se skutečně o platbách a smlouvě o půjčce dozvěděli až s notným odstupem a půjčky nebyly seznatelné z výkazu závěrek. Nicméně rozhodně k tomu nedošlo pro absenci kontroly ze strany žalovaných či pro nezavedení kontrolních mechanismů. Stejně tak nebyly nečinností žalovaných pohledávky z poskytnutých plateb promlčeny. Rozhodně poskytnutí tvrzených prostředků bez ohledu na povědomí o nich ze strany žalovaných č. 1 a 2 není objektivně ve vztahu mezi [právnícká osoba] a [právnícká osoba] za daných okolností a daném čase nedůvodné a ne hospodárné.

10. Žalovaný č. 3 doplnil svá skutková tvrzení ohledně toho, že jednal s péčí řádného hospodáře tak, že si je žalovaný č. 3 vědom, že i nečinnost člena představenstva může být důvodem pro vznik jeho odpovědnosti za škodu, ovšem je třeba zkoumat okolnosti každého případu. Ve zde řešené věci přitom z okolností jasně plyne, že v samotném uzavření smlouvy zmocněncem nelze spatřovat jednání vedoucí ke vzniku škody a dále že v době, kdy docházelo k promlčení pohledávky, nebyli k jednání povinni členové představenstva, nýbrž žalovaný osobně. Z tohoto důvodu není žádný z žalovaných za vzniklou škodu odpovědný a žaloba by měla být v celém rozsahu zamítnuta.

11. Ze smlouvy o půjčce mezi [právnícká osoba] a [právnícká osoba] soud zjistil, že předmětem této smlouvy je poskytnutí peněz společnosti [právnícká osoba] v celkové výši 21 000 000 Kč a [právnícká osoba] se zavazuje předat sjednaný obnos ve splátkách, a to ode dne podpisu smlouvy do konce roku 2007 dle potřeby dlužníka, když smlouva je podepsána za dlužníka i věřitele dne 3. 1. 2007 [jméno] [příjmení].

12. Z plné moci ze dne 26. 6. 2006 soud zjistil, že představenstvo [právnícká osoba] a.s. zplnomocnila Mgr. [jméno] [příjmení] ke všem právním úkonům a jednání vůči všem fyzickým a právníckým osobám, orgánu a dalším subjektům.

13. Z výpisu z obchodního rejstříku [právnícká osoba] a.s. bylo zjištěno, že žalovaný č. 1 byl předsedou představenstva od 26. června 2006 do 11. června 2010, když ve stejném období byl také členem představenstva. Členem představenstva od 26. června 2006 do 11. června 2010 byla taktéž žalovaná č. 2, a od 26. června 2006 do 6. července 2010 taktéž žalovaný č. 3.

14. Ze spisu 42Cm 10/2012 soud zjistil, že žalobkyně podala, stejně jako v této věci, tak ve věci vedené pod sp. zn. 42Cm 10/2012 žalobu pro zaplacení částky 13 062 702 Kč, když z tohoto spisu soud zjistil, že smlouva, která byla uzavřena dne 31. 1. 2007, nebyla předložena valným hromadám obou účastníků, které by k uzavření smlouvy udělili předchozí souhlas. Dále soud zjistil, že o věci bylo rozhodnuto Krajským soudem v Plzni dne 21. listopadu 2012 a o odvolání žalované společnosti rozhodoval Vrchní soud v Praze dne 7. února 2014 pod č.j. 2 Cmo 262/2013 – 177 tak, že žalobu zamítl a přiznal náklady účastníkům řízení, respektive žalované.

15. Z výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] soud zjistil, že vedla účetnictví ve [právnícká osoba] a.s. a [právnícká osoba] Svědkyně nebyla zaměstnankyní, pracovala jako OSVČ a na základě ústní dohody. Tuto dohodu uzavřela s panem [příjmení], jednatelem s. r. o. Pan [anonymizováno] vystupoval za tuto společnost na základě plné moci od žalovaného č. 1 a č. 2. Účetnictví bylo vedeno jak v listinné, tak v počítačové podobě do roku 2009. Veškeré podklady byly dostávány od pana [příjmení]. Faktury k proplacení byly dávány [příjmení] a ten je proplácel sám a hotové peníze odnášel do banky. Svědkyně dělala i daňová přiznání, která podávala na FÚ. Svědkyně dělala platby podle pokynů pana [příjmení], i když se jí něco nezdálo v pořádku. Od začátku roku 2007 docházelo k převádění peněz z akciové společnosti na s. r. o. z důvodu zániku její činnosti a existence závazku s. r. o. za třetími subjekty, aby došlo k jejich uhrazení. Docházel k tomu na základě pokynů pana [příjmení], když převody činil on sám, neboť slíbil dodavatelům, že jejich

pohledávky za s. r. o. budou tímto způsobem uhrazeny. Jednalo se o závazky s. r. o. v řádech desítek mil. Kč. [jméno] akciová společnost by potřebovala peníze na platbu svých vlastních závazků až někdy v dubnu, květnu, neboť splatnost dodavatelů byla 90 dní a více. Vše řešil [příjmení], měl to domluvené. Svědkyně se o převodech dozvěděla fakticky hned v lednu, kdy byly první převody a muselo se to měsíčně zaúčtovat. Akciová společnost získala od s. r. o. platby [příjmení] nemocnice za léčiva, dále získala finance z pronájmu nebytových prostor, které pronajímalo s. r. o. akciové společnosti a dále s. r. o. prodalo akciové společnosti zásoby léčiv a došlo k započtení pohledávek. Vlastnily se tři lékárny, jedna ve vlastní nemovitosti a další dvě měli pronajaté ve Velharticích a Klatovech. V roce 2007 či 2008 se uvažovalo o prodeji nemovitosti s lékárnou, když s kupcem z Prahy byla předjednána suma cca 8 až 10 mil. Kč, ale k realizaci nedošlo. Z výtežku se měla zaplatit částka akciové společnosti, jež byla poskytnuta s. r. o. O převodu peněz na s. r. o. z účtu museli vědět, jelikož s panem [příjmení], panem [příjmení] a paní [příjmení] se scházeli, tak se o tom i informovali. Svědkyně byla členkou dozorčí rady akciové společnosti a dozorčí rada se nikdy nesešla. Svědkyně viděla pouze účetní doklady. Svědkyně neviděla nikdy žádné smlouvy, kromě nájemních smluv a pracovních smluv. Akciová společnost byla založena, resp. začala fungovat k 1. 1. 2007, a že bude fungovat, protože to lépe působí na dodavatele. Měla provádět lékárnickou činnost, předtím to dělalo s. r. o. To tedy později nemělo vykonávat lékárenskou činnost, ale bylo pouze pronajímatel prostor lékárny. Mělo za akciovou společnost pohledávky pouze za nájmem a jinak ohledně těchto převodu zásob, o kterých bylo hovořeno, a ty se započítávaly proti dluhu vůči akciové společnosti.

16. Z účastnického výsledku žalované č. 2 soud zjistil, že je akcionářem [právníká osoba] (dále jen BKM) a byla také členkou představenstva od roku 2006 do roku 2010. Členy představenstva byl taktéž žalovaný č. 1 a č. 3, přičemž představenstvo fungovalo normálně. [právníká osoba] vznikla za účelem provozu lékárny v Klatovech a jednatelem byl pan [příjmení] BKM navazovala na [právníká osoba] Žalovaná č. 2 se v roce 2011 dozvěděla, že byla poskytnuta půjčka asi 21 mil. Kč společností BKM [právníká osoba] s. r. o. Smlouvu podepsal pan [příjmení] na strany BKM a [anonymizováno]. Na představenstvu se o půjčce pro [anonymizováno] ničeho nedozvěděli, členové představenstva, nebyli o tom informováni. BKM má půjčku od České spořitelny a KB, když bylo potřeba získat provozní kapitál z důvodu dlouhých splatností faktur za dodávku léčiv pro nemocnici [anonymizováno] zřídilo další lékárnu ve Velharticích a Podhůřčí. [příjmení] byl původně členem představenstva BKM a poté mu pan [příjmení] dal plnou moc, aby jednal za společnost. [příjmení] [příjmení] vedla účetnictví u obou dvou společností. Výsledky o hospodaření dostávali členové představenstva od [příjmení] a paní [příjmení] Ani paní [příjmení] ani paní [příjmení] nesdělily, že tam nějaká půjčka byla. BKM vznikla v roce 2006 z důvodu spíš marketingového a všechno, co vybudovala [anonymizováno], přešlo na a. s., kromě budovy v areálu nemocnic. Akciová společnost následně měla poskytnout plnění za nájem, leasingy atd. Akciová společnost má 21 akcií, z čehož žalovaná č. 2 vlastní 10 akcií a 11 doktor [příjmení].

17. Z účastnického výsledku žalovaného č. 1 soud zjistil, že byl předsedou představenstva BKM a před ním to dělal pan [příjmení]. Žalovaný č. 1 vlastní asi polovinu akcií, druhým akcionářem je žalovaná č. 2. Dalšími členy představenstva kromě žalovaného č. 1 byla ještě žalovaná č. 2 a žalovaný č. 3 [anonymizováno] byla předchůdcem BKM a. s. v tom smyslu, že předtím než vznikla akciová společnost, provozovala společnost s ručením omezeným lékárenskou činnost. Z důvodu prestiže a z důvodu, že konkurence byla také akciová společnost, vznikla akciová společnost a s. r. o. si ponechalo pouze nemovitosti. Bylo dohodnuto, že akciová společnost odkoupí od s. r. o. zásoby, majetek včetně softwaru a podobné věci. Někaké stavební úpravy se kompenzovaly zápočtem. Mohlo se jednat o cca 7 až 8 mil. Kč. Akciová společnost průběžně vyrovnávala své závazky vůči s. r. o. Pan [anonymizováno] pracoval jako jednatel od počátku s. r. o. a pracoval na základě plné moci pro akciovou společnost. Dělal běžná jednání, odvozy tržeb atd. Vyslýchaný žalovaný č. 1 o půjčce, jež je předmětem žaloby, nevěděl, viděl text až na Policii ČR. Ohledně účetního vypořádání za přechod lékárnické činnosti jednal vyslýchaný, paní

[příjmení], pan [příjmení] a paní [příjmení]. Vyslýchaný byl spoluvlastníkem s. r. o., vlastnil obchodní podíl jedné třetiny, později jedné poloviny. Pan [anonymizováno] jednal i s bankami, o tom byl vyslýchaný informován a věděl o tom. Účty zakládal pan [příjmení], podpisové právo měl také a nějakou dobu ho měla i paní [příjmení]. Myslí, že žádný člen představenstva podpisové právo neměl. [příjmení] moc byla vypovězena na konci roku 2009.

18. Z výpisů z běžného účtu GE Money Bank [právnícká osoba] soud zjistil, že na bankovní účet [právnícká osoba], tedy později [právnícká osoba], přicházely platby od [právnícká osoba] a. s., a to v roce 2008 – 3. 1. částka 100 000 Kč, 9. 1. částka 280 000 Kč, 22. 1. částka 80 000 Kč, 31. 1. částka 20 000 Kč, 1. 2. částka 60 000 Kč, 21. 2. částka 100 000 Kč, 29. 2. částka 5 000 Kč, 6. 3. částka 60 000 Kč, 2. 3. částka 70 000 Kč, 21. 3. částka 50 000 Kč, 1. 4. částka 20 000 Kč, 4. 4. částka 35 000 Kč, 17. 4. částka 20 000 Kč, 23. 4. částka 73 000 Kč a částka 22 000 Kč, 30. 4. částka 20 000 Kč, 2. 5. částka 40 000 Kč, 6. 5. částka 200 000 Kč, 15. 5. částka 320 000 Kč, 10. 5. částka 50 000 Kč a 22. 5. 2008 částka 100 000 Kč a takto chodily další platby každý měsíc až do září 2009. Pro přesnou částku soud odkazuje na výpisy, jenž jsou založeny ve spise na č. l. 189 – 218, když samotný výsledek sporu není podstatná suma, která došla a důvody.

19. Z protokolu o ústním jednání Krajského soudu v Plzni, ovšem ve věci 151 ICm 3832/2015, soud zjistil, že byli vyslýcháni účastníci tohoto sporu, a to i dne 10. 12. 2020, přičemž jejich výpovědi se v dílčích bodech lišily, nicméně pro danou věc je pro soud nepodstatný tento rozdíl a bude vysvětlen dále v rozsudku, přičemž soud odkazuje na tyto výsledky a eventuální komparaci Vrchnímu soudu v Praze či účastníkům, když provedení této komparace nijak nemůže zhatit účely eventuálního odvolacího řízení.

20. Soud další důkazy zamítl, a to zejména ze strany žalovaných, neboť je považuje za nadbytečné vzhledem k zjištěným skutkovým stavům a závěrům tak, jak budou vysvětleny níže, když netřeba dále zkoumat důkazy navržené žalovanými, že jednali s péčí řádného hospodáře.

21. Z provedeného dokazování má soud za prokázaný následující skutkový stav. Žalobkyně podala žalobu na náhradu škody proti členům představenstva [právnícká osoba] a. s., kteří měli způsobit škodu této společnosti ve výši 13 062 702 Kč, když před svým úpadkem prováděla platbu dílčích částek v celkové této výši [právnícká osoba] s. r. o. (dříve [právnícká osoba]), přičemž smlouvu o půjčce mezi těmito dvěma společnostmi podepsal Mgr. [příjmení], který měl plnou moc k zastupování [právnícká osoba] a. s. ze dne 26. 6. 2006, přičemž tyto platby šly na základě smlouvy o půjčce mezi [právnícká osoba] (dále jen BKM) a [právnícká osoba] a předmětem této smlouvy je poskytnutí peněz společnosti [právnícká osoba] v celkové výši 21 mil. Kč. Převáděno bylo pouze 13 062 702 Kč, a to v období roku 2007 a v roce 2008 se jednalo o jedinou platbu ve výši 100 000 Kč [právnícká osoba] půjčené peníze nevrátila, čímž vznikla [právnícká osoba] a. s. škoda a členové představenstva jsou povinni vykonávat svoji činnost s péčí řádného hospodáře, což však žalovaní nečinili. Podle § 194 odst. 5 obch. zák. členové představenstva jsou povinni vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře a zachovávat mlčenlivost o důvěrných informacích a skutečnostech, jejichž prozrazení třetím osobám by mohlo společnosti způsobit škodu. Je-li sporné, zda člen představenstva jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno o tom, že jednal s péčí řádného hospodáře tento člen představenstva. Ti členové představenstva, kteří způsobili společnosti porušením právních povinností při výkonu působnosti představenstva škodu, odpovídají za tuto škodu společně a nerozdílně.

22. V daném případě se soud zabýval nejdříve otázkou, zda-li vůbec nějaká škoda vznikla, neboť pro nárok žalobkyně je důležité, jestli škoda vůbec vznikla. Škoda je obecně definována jako majetková újma, v daném případě tedy majetková újma [právnícká osoba] a. s., kterou měli způsobit žalovaní tím, že nejednali s péčí řádného hospodáře. Za jejich výkon funkce uzavřela [právnícká osoba] a. s. se [právnícká osoba] s. r. o. smlouvu o půjčce. Celkem bylo poskytnuto 13 062 702 Kč. Tato škoda tedy musela vzniknout protiprávním jednáním žalovaných, tedy že

nejednali s péčí řádného hospodáře a nekontrolovali činnost Mgr. [příjmení], který jednal na základě plné moci představenstva [právnícká osoba] a musí zde být i příčinná souvislost mezi vznikem škody a protiprávním jednáním žalovaných.

23. Pokud by i škoda vznikla, tak jak vyplývá z konformní judikatury Nejvyššího soudu, vlastně i Ústavního soudu, nemusí vznik škody být v souvislosti s tím, že by žalovaní nejednali s péčí řádného hospodáře, kdy škoda může vzniknout společnosti, přestože členové představenstva či jednatelé jednají s péčí řádného hospodáře.

24. Co se týká samotné škody, je zde žalobkyní tvrzeno, že škoda je ve výši 13 062 702 Kč a odpovídá částce, která nebyla vrácena [právnícká osoba] a. s. na základě půjčky. To znamená, že částku, která byla poskytnuta na základě smlouvy o půjčce [právnícká osoba] s. r. o. (dříve [právnícká osoba]), se nepodařilo vrátit a je fakticky i nevymahatelná z důvodu promlčení. Tím tedy, že žalovaní nejednali a nekontrolovali, zavinili fakticky promlčení pohledávky a nemožnost jí dále vymáhat. Soud má za to, že škoda společnosti vznikla. Škoda je ztráta na majetku, na majetku [právnícká osoba] a. s. ztráta je půjčka, nebo částka, která byla půjčena společnosti [právnícká osoba] (dnes [právnícká osoba]) a tato částka nebyla vrácena, tudíž společnost přišla o tento majetek, nelze jí už vymáhat z důvodu promlčení a tudíž je tato částka škodou neboli majetkovou ztrátou [právnícká osoba] a. s. Tedy první z předpokladů je naplněn. Druhý je porušení právní povinnosti žalovaných. Žalovaní měli porušit svoji povinnost, tak jak je uvedeno v žalobě, tím, že za dobu jejich činnosti vznikla pohledávka za personálně propojenou společností na základě bezúčelové smlouvy o půjčce, ačkoliv společnost byla zaměřena zejména na prodej léčiv a nikoliv poskytování půjček, když žalovaní řádně nezabezpečili odborné řízení BKM. Soud má za to, že žalovaní řádně nekontrolovali společnost, neboť jak vyplynulo z účastnických výpovědí, o půjčce se dozvěděli až od policie. Tedy fakticky žalovaní nevěděli, že pan [příjmení] podepsal smlouvu o půjčce a převedl postupně částku žalovanou na [právnícká osoba]. Jak vyplynulo z účastnických výpovědí i svědecké výpovědi paní [příjmení], jednalo se o změnu v obchodní strategii, přičemž místo s. r. o. měla činnost vykonávat akciová společnost a všechno mělo být řádně přeúčtováno a přechod měl být na základě půjčky tak, aby mohla dál fungovat společnost. Tedy ve své podstatě činnost původního s. r. o. měla převzít akciová společnost, ale potřebovala k tomu kapitál a tudíž musela posílat peníze na uspokojení pohledávek, které měla původní [právnícká osoba], tedy za svými věřiteli, protože když se [právnícká osoba] zbaví všech svých aktivit ve prospěch BKM, musí nadále z něčeho platit své staré závazky, a to v rámci kompenzací tak, jak bylo popsáno v účastnických výpovědích. Přechod obchodní činnosti v rámci léčiv z [právnícká osoba] na akciovou společnost znamenalo výměnu fakticky obchodních rolí, tedy přesun zákazníků, portfolia a přechod majetku. Jak bylo zjištěno z účastnických výsledků, tak toto neměli žalovaní vůbec pod kontrolou, byť účetnictví viděli, ale fakticky neměli vědět, co se děje. Nicméně rozpor ve výpovědích před insolvenčním soudem a tímto soudem nemá žádný vliv na jejich odpovědnost, resp. závěr soudu například o promlčení, neboť z obou výpovědí vyplývá, a to jak před insolvenčním soudem, tak i před soudem tímto nalézacím, že se řádně tomu nevěnovali a neměli přehled o tom, že by tam k nějaké půjčce došlo, a to zejména u žalované č. 2.

25. Třetím předpokladem pro odpovědnost za škodu je naplnění třetího bodu a to je existence příčinné souvislosti mezi škodou a porušením právní povinnosti. Soud má za to, že k naplnění třetího znaku škody nedošlo, neboť vznik škody není v příčinné souvislosti s tím, že by žalovaní řádně nekontrolovali společnost, nejednali s péčí řádného hospodáře, když i přes existenci smlouvy o půjčce, o níž žalovaní fakticky nevěděli, což je smutné, ale je to tak, vznik škody, tedy nemožnost vymáhání s údajným promlčením výše škody, není v příčinné souvislosti. Škoda vznikla, majetek společnosti se snížil, ale toto snížení, tedy nevrácení těchto peněz, nelze zaměňovat a ztotožňovat s nemožností z důvodu promlčení nároku [právnícká osoba] a. s., když ve své podstatě obchodní model, který udělal pan [příjmení], nebyl absolutně nesmyslný, jen se ho pouze nepodařilo doplnit do skutečného závěru tak, aby předpoklad byl naplněn a [právnícká

[osoba] se stala plnohodnotným nástupcem, byť z marketingového hlediska [právnícká osoba] s. r. o. Tedy závěrem nebyl naplněn základní předpoklad, a to vznik škody, tak jak ho předpokládá a předpokládá obchodní zákoník, tzn. že se muselo jednat o snížení majetku [právnícká osoba] a. s. na základě protiprávního jednání žalovaných, když tato škoda vznikla v příčinné souvislosti s porušením právních povinností. Jelikož k tomuto nedošlo, nebyl naplněn ten poslední třetí znak, o kterém bylo hovořeno výše, nelze říci, že škoda vznikla.

26. Nevznikla-li škoda, netřeba dále zkoumat, zda-li žalovaní jednali či nejednali s péčí řádného hospodáře, když soud plně souhlasí se zástupcem žalobkyně, že v případě pochybností je na žalovaných, aby oni skutkově tvrdili a prokazovali, že jednali s péčí řádného hospodáře. V daném případě, jelikož nevznikla škoda, jak bylo uvedeno výše, soud tedy ani nezkoumal tuto podmínku, tedy zda jednali žalovaní s péčí řádného hospodáře, byť žalovaní byli řádně poučeni, označili důkazy, ale soud je neprovedl a zamítl je pro jejich nadbytečnost, neboť nevznikla-li škoda, netřeba zkoumat tuto část, jak uvedeno výše. Soud ještě poznamenává, že došlo v průběhu řízení ke koncentraci řízení a tedy i skutkových tvrzení a tudíž doplnění skutkových tvrzení ohledně porušení právních povinností žalovaných tak, jak je udáno v podání žalobkyně ze dne 15. 12. 2019, je nad rámec a po koncentrační lhůtě k řízení, tudíž k těmto bodům soud nepřihlíží.

27. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy soud přiznal žalovanému č. 3 na náhradě nákladů řízení částku 1 391 036,57 Kč, která se skládá z odměny advokáta za 23 úkonů po 49 540 Kč, tj. celkem 1 139 420 Kč za převzetí a přípravu věci, vyjádření k žalobě ze dne 13. 9. 2012, vyjádření ve věci předběžného opatření z 25. 2. 2013, porada s klientem 5. 9. 2013, písemné podání k soudu 17. 9. 2013, účast na ústním jednání soudu 21. 10. 2013, písemné podání k soudu 31. 10. 2013, účast na soudním jednání dne 9. 4. 2014 a 28. 5. 2014, písemné podání soudu z 23. 5. 2014, řízení před Vrchním soudem v Praze 14. 8. 2014, jakožto vyjádření k odvolání žalobkyně, účast na soudním jednání 15. 11. 2016, účast na ústním jednání 1. 2. 2017, účast na dovolání žalované č. 3 dne 8. 2. 2017, řízení před Vrchním soudem v Praze 18. 6. 2019, před Krajským soudem v Plzni 20. 11. 2019, porada s klientem 29. 4. 2020, účast na soudním jednání v Plzni 4. 5. 2020, 8. 1. 2021, 5. 5. 2021, 18. 8. 2021 a porada s klientem 4. 5. 2021 a vyjádření žalovaného 12. 6. 2020, 23 režijních paušálů po 300 Kč, tj. celkem 6 900 Kč, cestovného ve výši 2 097 Kč na trase Plzeň – Praha a zpět ve dvou případech (15. 11. 2016 a 18. 6. 2019), náhrady za promeškaný čas v rozsahu 12 půlhodin po 100 Kč, tj. celkem 1 200 Kč a 21% DPH ve výši 241 419,57 Kč, to vše v souladu s vyhláškou 177/1996 Sb.

28. Žalovaným č. 1 a č. 2 soud přiznal na náhradě nákladů řízení částku 1 435 392 Kč, která se skládá z odměny za zastupování jednoho účastníka ve výši 897 120 Kč za odměny advokáta za 18 úkonů právní služby po 49 540 Kč, tj. celkem 891 720 Kč za převzetí a přípravu obhajoby, vyjádření k žalobě, vyjádření ve věci předběžného opatření, písemné podání k soudu ve třech případech v roce 2013 a 2014 a účast na ústním jednání soudu 21. 10. 2013, 9. 4. 2014 a 28. 5. 2014, dále vyjádření se k odvolání žalobkyně a účast na soudním jednání 15. 11. 2016, účast na soudním jednání 1. 2. 2017, účast na jednání 20. 11. 2019, účast na soudním jednání 4. 5. 2020, vyjádření z června 2021, účast na soudním jednání 18. 1. 2021, 5. 5. 2021 a 18. 8. 2021, 18 režijních paušálů po 300 Kč, tj. 5 400 Kč za stejné úkony právní služby, vynásobeno dvěma účastníky, tedy částka 1 794 240 Kč, a to sníženo o 20% z důvodu zastupování dvou a více účastníků, přičemž je to tedy částka 1 435 392 Kč v souladu s vyhláškou 177/1996 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalobkyně řádně a včas svoji povinnost uloženou jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, mohou se žalovaní domáhat svého nároku prostřednictvím exekuce či výkonu rozhodnutí.

Plzeň 1. 9. 2021

Mgr. Michal Reitspies
samosoudce